

som bør modsettes Waadesgjerninger; og forsaavidt altsaa den ærede Rigsdagsmand ved Waadesgjerninger har tænkt paa en saadan Uagtsomhed, saa vilde Loven være anvendelig; men det forekommer mig, at, naar de Bedkommende, som have beskædiget Telegraphen, have gjort sig skyldige i det, som i Loven kaldes Uagtsomhed, og hvorfor de almindelige Regler i Criminallovgivningen medføre Straf, da kan man, naar man fritager ham aldeles for Straf ved at gjøre Anmeldelsen, gjerne betragte det som en skærpende Omstændighed, naar han undlader en Anmeldelse, som for det Offentlige kan være af Bigtighed, for at Beskædigelsen saasnart som muligt kan blive istandsat. Jeg bemærkede nemlig, at der ofte kan hengaae ikke ganske kort Tid, inden det bliver opdaget, paa hvilket bestemt Sted Beskædigelsen er tilstede, og det er derfor af største Bigtighed, at man saasnart som muligt kommer til Oplysning om, hvor Skaden er skeet; der for har man villet fritage den Paagjældende, som har gjort sig skyldig i Uagtsomhed, saafremt den ikke er af en saa grov Art, at den bør paadrage ham Straffeanvar, naar han strax anmelder det Skete. Der inderholdes forøvrigt ikke Noget i Bestemmelsen om, at Anmeldelsen nødvendigvis skal skee, inden Telegraphvæsenet paa anden Maade kommer til Oplysning om, at Beskædigelse er indtraadt. Dette er gjerne muligt, at Telegraphvæsenet, umiddelbart efterat Beskædigelsen er skeet, kan komme til Oplysning derom; naar nemlig Telegraphering skeer, og man ikke faaer noget Svar igjen, saa viser Ledningen sig at være afbrudt; men i saadanne Tilfælde vil det være aldeles umuligt for den Bedkommende at gjøre Anmeldelsen, forinden Telegraphvæsenet er kommen til Kundskab om, at Beskædigelse har fundet Sted. Der staaer blot, at han skal gjøre Anmeldelse uophødelig, og, naar han, saasnart han opdager Beskædigelsen, gjør Anmeldelsen saa hurtigt, som det, med Hensyn til de andre Forretninger, han har at besørge, er ham muligt, saa er han fri for Ansvar. Ifølge Alt, hvad jeg saaledes har tilladt mig at bemærke, troer jeg ikke, at der er nogen synderlig Anledning for det ærede Thing til at gaae ind paa de stillede

Ændringsforslag. Paa den anden Side maa jeg indrømme, at de ere af den Besskaffenhed, at, hvis de antages af Thinget, jeg da ikke kan have nogen Grund til videre at modsætte mig samme.

Siort: De Ændringsforslag, som ere stillede og gaae ud paa, at en Nedsættelse af Straffen skulde finde Sted, ere af den Besskaffenhed, at det vel nærmest skulde være dem, som kunde finde Anklang her i Salen. Der er nemlig en Betragtning, som flere Medlemmer maaskee ville være tilbøielige til at anstille, jeg har navnlig hørt den af Enkelte: at det dog ikke er saa let at skjelne imellem Forsæt og Uagtsomhed eller mellem Uagtsomhed og Waade, og at en Mand, naar han kommer til at foretage en Beskædigelse og kommer i Forhør for en skarp Inquirent, let kan forplumre sig og derved falde i en betydelig Straf; det var dog derfor sikkrere, siger man, at nedsætte Straffens Minimum. Jeg troer imidlertid, at denne Betragtning ikke er gyldig. For det Første, naar der findes Tvivl Sted, om Noget er Forsæt eller Uagtsomhed, eller Uagtsomhed eller Hændelse, saa er, efter de almindelige Principer i vor criminelle Lovgivning, Dommeren forpligtet til at tage Hensyn til den milde Fortolkning, og dernæst troer jeg, at det er meget let at undgaae at komme i en saadan Forlegenhed, at man skulde udsættes for at blive straffet efter denne Lov. Jeg troer, at, naar man blot lader være at grave paa Chausséerne og i Kjøbstadsgaderne, saa kan man ikke straffes efter den foreliggende Lov, og det er dog Handlinger, som ere lette at undlade for Folk i Almindelighed. Endvidere antager jeg, at det ikke altid vil være til Fordeel for den Paagjældende, at Straffen bliver nedsat. Det maa i saadanne Tilfælde, hvor der er Tvivl tilstede, komme meget an paa Dommerens Skjøn, og det er naturligt, at, naar Straffen er hoi, vil Dommeren maaskee lettere raisonnere saaledes: den Handling, som Manden har foretaget, kan man dog ikke let belægge med en saa hoi Straf. Men, naar Minimum af Straffen var mindre, kunde maaskee Raisonnementet blive: Straffen er jo ikke saa betydelig, den kan han nok fortjene at bære for den Handling, han har foretaget. Det